

Predlog za javno razpravo od 19.1.-19.2.2016
E-naslov za komentarje: gp.mju@gov.si

Opozorilo: Gre za osnutek predpisa, pripravljen za javno razpravo, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

PREDLOG
(EVA) 2015-3130-0008

Na podlagi 11., 25. in 35. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (Uradni list RS, št. 51/06 – uradno prečiščeno besedilo, 117/06 – ZDavP-2, 23/14, 50/14, 19/15 – odl. US) ter 32. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (Uradni list RS, št. 102/15) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO
O POSREDOVANJU IN PONOVNI UPORABI
INFORMACIJ JAVNEGA ZNAČAJA

BESEDILO ČLENOV

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen
(predmet uredbe)

(1) Ta uredba določa način posredovanja informacij javnega značaja prosilcem in v svetovni splet, zaračunljivost stroškov takšnega posredovanja, ponovno uporabo informacij javnega značaja, ceno in druge pogoje takšne uporabe ter poročanje o zagotavljanju dostopa do informacij javnega značaja.

(2) S to uredbo se v pravni red Republike Slovenije prenašata Direktiva 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do informacij o okolju in o razveljavitvi Direktive Sveta 90/313/EGS (UL L št. 41 z dne 14.2.2003, str. 26) in Direktiva 2003/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. novembra 2003 o ponovni uporabi informacij javnega sektorja (UL L št. 345 z dne 31.12.2003, str. 90) zadnjič spremenjena z Direktivo 2013/37/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o spremembi Direktive 2003/98/ES o ponovni uporabi informacij javnega sektorja (UL L št. 175 z dne 27.6.2013, str. 1)

II. KATALOG INFORMACIJ JAVNEGA ZNAČAJA

2. člen
(vsebina kataloga informacij javnega značaja)

- (1) Organ je dolžan redno vzdrževati katalog informacij javnega značaja, ki obsega najmanj:
1. osnovne podatke o katalogu, ki so: naziv organa, ki je izdal katalog, in odgovorne uradne osebe, ki je katalog sprejela, datum objave oziroma datum zadnje spremembe kataloga in podatke o dostopnosti kataloga v elektronski in v fizični obliki;
 2. splošne podatke o organu in informacijah javnega značaja, s katerimi razpolaga, kar obsega:
 - a) organigram in podatke o organizaciji organa, ki morajo obsegati najmanj seznam vseh večjih notranjih organizacijskih enot, ter za vsako notranjo organizacijsko enoto naslednje

Predlog za javno razpravo od 19.1.-19.2.2016
E-naslov za komentarje: gp.mju@gov.si

- podatke: naziv, naslov in druge kontaktne podatke, če se ti razlikujejo od podatkov za organ kot celoto, ter navedbo vodje notranje organizacijske enote (ime, priimek, naziv), če je uradna oseba, razen za obveščevalno-varnostne službe; ministrstva v svojih katalogih navedejo tudi druge organe z njihovega delovnega področja,
- b) kontaktne podatke uradne osebe oziroma oseb, pristojnih za posredovanje informacij javnega značaja, ki vključujejo navedbo imena in priimka, funkcije in naziva, poštnega naslova, elektronskega naslova in neposredne službene telefonske številke,
 - c) seznam glavnih predpisov iz delovnega področja organa s povezavami na vsebino posameznega predpisa v Pravno-informacijskem sistemu Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: PIS) in registru predpisov Evropske unije, organi lokalnih skupnosti pa s povezavami na lokalni register predpisov, kolikor predpis ni objavljen v registru pa z drugo povezavo na vsebino,
 - d) ministrstva in vladne službe vodijo tudi seznam predlogov predpisov z ustreznimi povezavami na portal E-demokracija in PIS, na spletno mesto, kjer je posamezni predlog objavljen ter predlogov predpisov Evropske unije s povezavami na ustrezne spletne strani, kjer je predlog predpisa objavljen, organi lokalnih skupnosti pa seznam predlogov predpisov iz svojega delovnega področja s povezavami na vsebino,
 - e) sprejete in predlagane strateške in programske dokumente ter pomembnejša poročila, stališča, mnenja in analize z delovnega področja organa iz 6. člena te uredbe, urejene po vsebinskih sklopih,
 - f) katalog upravnih, sodnih ali zakonodajnih postopkov oziroma drugih uradnih ali javnih storitev, ki jih organ vodi, oziroma zagotavlja svojim uporabnikom,
 - g) seznam javnih evidenc, s katerimi upravlja organ,
 - h) seznam drugih informatiziranih zbirk podatkov, ki jih vodi organ na podlagi področne zakonodaje iz svojega delovnega področja,
3. opis načina dostopa do informacij javnega značaja, pri organu;
 4. stroškovnik iz 17. člena te uredbe in morebitni stroškovnik, cenik ali druge pogoje za ponovno uporabo informacij javnega značaja;
 5. seznam najpogosteje zahtevanih informacij javnega značaja, vključno z zbirkami podatkov.

(2) Podatki iz točk c), d) in e) prejšnjega odstavka so lahko objavljeni tudi izven kataloga, na spletnih straneh organa pod zavihkom "Veljavni predpisi", "Predpisi v pripravi" in "Pomembni dokumenti", pri čemer mora biti v katalogu navedena povezava na ustrezne spletne strani organa.

(3) Organ mora informacije v katalogu iz prejšnjega odstavka redno vzdrževati ter skrbeti, da so objavljene spletne povezave delujoče.

(4) Javne evidence in druge informatizirane zbirke iz točk g) in h) morajo biti opisane z metapodatki, ki obsegajo:

- naziv institucije
- naziv zbirke podatkov
- področje (šifrant)
- opis vsebine
- pravne podlage
- ključne besede (Eurovoc deskriptorji),
- območje na katerega se vsebovani podatki nanašajo,
- dostopnost podatkov (podatki niso javno dostopni, podatki so javno dostopni in na voljo za dostop in ponovno uporabo, na voljo je spletni vpogled v podatke, podatki so objavljeni kot odprti podatki)
- morebitni posebni pogoji za uporabo oziroma ponovno uporabo
- morebitni pogoji glede zaračunavanja cene za ponovno uporabo
- internetni naslov za dostop/vpogled podatkov
- internetni naslov do odprtih podatkov (strojno berljivi format)
- datum nastanka
- pogostnost osveževanja podatkov (šifrant: stalno, dnevno, tedensko, dvotedensko, mesečno, četrtletno, polletno, letno, po potrebi, neredno, ni načrtovano)
- obliko zapisa,
- jezik zapisa (v skladu z ISO639-2)
- opis morebitne povezanosti (odvisnosti) podatkov z drugimi javnimi evidencami oziroma podatkovnimi zbirkami, oziroma navedbo, da ni takšne povezave.

Predlog za javno razpravo od 19.1.-19.2.2016
E-naslov za komentarje: gp.mju@gov.si

- odgovorna oseba (skrbnik zbirke podatkov) z elektronskim naslovom.

(5) Področja iz tretje alineje prejšnjega odstavka pomenijo področja kot jih predvideva portal odprtih podatkov EU: Kmetijstvo, ribištvo, gozdarstvo in prehrana, Energija, Pokrajine in mesta, Promet, Gospodarstvo in finance, Mednarodne zadeve, Vlada in javni sektor, Pravosodje, pravni sistem in javna varnost, Okolje, Izobraževanje, kultura in šport, Zdravje, Prebivalstvo in družba, Znanost in tehnologija.

(6) V primeru, da obstaja nacionalni portal namenjen objavi metapodatkov iz četrtega odstavka tega člena, je metapodatke potrebno objavljati na tem portalu, v katalogu pa se navede spletno povezavo na nacionalni portal.

(7) Organi lahko namesto lastnih, oblikujejo tudi skupne kataloge ali delne skupne vsebine kataloga.

3. člen
(jezikovne različice kataloga informacij javnega značaja)

Organi s sedežem na območjih občin, kjer je pri organu poleg slovenskega jezika, uradni jezik tudi jezik narodne skupnosti, zagotovijo glavne informacije iz kataloga iz prejšnjega člena tudi v jeziku narodne skupnosti.

III. PODATKI IZ DOKUMENTA, KI JE V POSTOPKU IZDELAVE

4. člen
(kriteriji za določitev)

(1) Za podatke iz dokumenta, ki je v postopku izdelave in ga vodi organ, se štejejo podatki, ki se nahajajo v dokumentu, ki ga še ni podpisala in odposlala ali kako drugače zaključila uradna oseba organa, ki je v skladu z veljavnimi predpisi pooblaščen za odločanje.

(2) Za podatke iz dokumenta, ki je v postopku izdelave, se, če gre za podatke iz dokumenta, ki nastaja v sklopu projekta, ki se vodi skladno z metodologijo vlade za vodenje projektov v državni upravi, štejejo podatki v dokumentu, ki še ni odobren v skladu s pravili takšne metodologije.

IV. VRSTE INFORMACIJ JAVNEGA ZNAČAJA, KI SE POSREDUJEJO V SVETOVNI SPLET

5. člen
(prečiščena besedila predpisov)

(1) Ministrstva in vladne službe posredujejo v svetovni splet poleg predpisov iz c) druge točke prvega odstavka 2. člena tudi neuradna prečiščena besedila veljavnih predpisov, ki se nanašajo na njihovo delovno področje in za katere ne obstajajo uradna prečiščena besedila s povezavami na vsebino posameznega predpisa v zbirki neuradnih prečiščenih besedil PIS.

(2) Uprave lokalnih skupnosti posredujejo v svetovni splet in v register predpisov lokalne skupnosti uradna oziroma neuradna prečiščena besedila veljavnih predpisov njihove lokalne skupnosti.

(3) Drugi organi se v svetovnem spletu s spletno povezavo navežejo na vsebine iz prvih dveh odstavkov tega člena in v svetovni splet posredujejo uradna oziroma neuradna prečiščena besedila svojih ustanovitvenih aktov in drugih predpisov.

6. člen
(programi, strategije, stališča, mnenja, analize in drugi podobni dokumenti)

(1) Za programe, strategije, stališča, mnenja, analize in druge podobne dokumente, ki jih organi posredujejo v svetovni splet, se štejejo zlasti:

1. strategije gospodarskega, trajnostnega, regionalnega, tehnološkega in strukturnega razvoja Republike Slovenije in druge podobne strategije;
2. program varstva okolja in programi upravljanja ali gospodarjenja s posameznimi naravnimi dobrinami (vodami, gozdovi, mineralnimi surovinami idr.);
3. programi razvoja in strategije razvoja posameznih dejavnosti (na področju energetike, transporta, elektronskih komunikacij, turizma idr.);
4. strategije razvoja posameznih (gospodarskih in negospodarskih) javnih služb (na področju energetike, elektronskih komunikacij, upravljanja z vodami, varstva okolja, šolstva, zdravstva, kulture idr.);
5. strategije, programi in načrti na področju delovanja državnih organov, organov lokalnih skupnosti, oseb javnega prava, nosilcev javnih pooblastil in izvajalcev javnih služb;
6. letna poročila o delu in druga poročila, ki jih v zvezi s svojim delovnim področjem izdelujejo ali sprejemajo organi za daljše časovno obdobje;
7. pomembnejša stališča, mnenja in analize, ki jih organi ali njihova delovna telesa oblikujejo oziroma izdelujejo sami, v sodelovanju z drugimi organi ali pridobijo od drugih oseb v zvezi z njihovim delovnim področjem ter pomembnejša navodila in okrožnice, ki jih uporabljajo organi v zvezi z izvajanjem zakona, drugega predpisa ali sodne odločbe.

(2) Za dokumente iz prvega odstavka tega člena se ne štejejo programi dela in drugi podobni programi, ki jih inšpekcije in drugi organi pripravljajo v zvezi z izvajanjem postopkov nadzora nad poslovanjem oseb javnega in zasebnega prava.

7. člen
(predlogi predpisov, programov, strategij in drugih podobnih dokumentov)

(1) Ministrstva morajo v skladu z resolucijo, ki ureja normativno dejavnost, posredovati v svetovni splet, na portal E-demokracija, predlog predpisa, ki je dan v javno razpravo, vključno z datum objave in rokom za zbiranje mnenj, predlogov in pripomb javnosti ter kontaktnim elektronskim naslovom.

(2) Lokalne skupnosti ali nosilci javnega pooblastila predloge predpisov in splošnih aktov posredujejo v svetovni splet ob smiselni uporabi resolucije, ki ureja normativno dejavnost.

(3) Osnutek predpisa ali drugega dokumenta, ki ga organ objavi, mora vsebovati opozorilo, da gre za predlog, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

8. člen
(podatki o storitvah organov)

(1) Organ mora v svetovni splet, na nacionalni namenski portal, posredovati podatke o svojih storitvah, ki obsegajo najmanj:

1. pogoje, ki jih morajo osebe izpolnjevati, da lahko zahtevajo posamezno storitev;
2. krajevno pristojnost oziroma območje, na katerem ali za katerega se izvaja storitev;
3. podatke o dostopnosti organa (kontaktni podatki, uradne ure in podobno);
4. način, na katerega se lahko zahteva posamezna storitev, vključno s povezavo na elektronsko dostopen obrazec za vlogo, navedbo morebitnih zahtevanih prilog, navedbo o stroških storitve ter navedbo podatkov, ki jih bo organ pridobil sam na podlagi veljavnih predpisov;
5. navedbo predpisov, ki predstavljajo pravno podlago ali sicer urejajo storitev..

(2) Upravni organi morajo v svetovni splet posredovati še dodatne podatke o upravnih storitvah v skladu s predpisi, ki urejajo poslovanje organov s strankami.

9. člen
(druge informacije javnega značaja)

Organ mora v splet posredovati tudi naslednje informacije javnega značaja:

1. podatke o pomembnejših dogodkih, odločitvah in novostih pri organu (novice o delovanju organa);
2. letno poročilo o izvajanju zakona, ki ureja dostop do informacij javnega značaja (v nadaljnjem besedilu: zakon);
3. informacije javnega značaja, ki jih je organ posredoval na podlagi vložene ustne ali pisne zahteve, pa organ ocenjuje, da bodo postale predmet nadaljnjih enakih zahtev drugih prosilcev;
4. podatke o višini in prejemnikih subvencij, posojil in drugih podobnih oblik pomoči iz javnih sredstev, razen izplačil posameznikom na področjih štipendiranja, zaposlovanja, družine, pokojninskega in zdravstvenega zavarovanja ter socialnih zadev.

10. člen
(obveznosti glede objave dokumentacije iz javnih razpisov za dodelitev sredstev, subvencij, posojil in drugih oblik sofinanciranj iz državnega ali občinskih proračunov)

(1) Organ mora v svetovni splet posredovati najmanj naslednje informacije javnega značaja iz postopka javnega razpisa, ki ga vodi:

- javni razpis in razpisno dokumentacijo,
- dokumente, iz katerih je razvidno imenovanje članov komisije za izvedbo postopka javnega razpisa,
- dokumente, iz katerih je razviden seznam prejemnikov sredstev z navedbo višine sredstev,
- dokumentacijo, iz katere je razvidno zaključno poročilo posameznega prejemnika o poteku in rezultatih porabljenih sredstev.

(2) Objava dokumentov iz prve alineje prejšnjega odstavka se zagotovi z dnem objave javnega razpisa v uradnem glasilu, objava dokumentov iz druge in tretje alineje prejšnjega odstavka se zagotovi najpozneje v sedmih dneh od sklenitve pogodbe in objava dokumentacije iz četrte alineje prejšnjega odstavka najpozneje v sedmih dneh od potrditve oziroma sprejema poročila.

(3) Če so bile sklenjene neposredne pogodbe o sofinanciranju oziroma dodelitvi javnih sredstev brez razpisa, kot jih opredeljuje zakon, ki ureja javne finance, se te objavijo za posameznega prejemnika javnih sredstev najpozneje v sedmih dneh od sklenitve pogodbe. Druge določbe prvega in drugega odstavka se uporabljajo smiselno za dokumente s katerimi organ razpolaga.

(4) Organ zagotavlja objavo informacij o javnih razpisih iz tega člena v svetovnem spletu na način, ki omogoča enostaven dostop do informacij o posameznih razpisih, praviloma na enem mestu.

11. člen
(posredovanje informacij javnega značaja v svetovni splet)

(1) Organi ves čas zagotavljajo nemoteno dostopnost, dosegljivost, racionalnost in uporabnikom prijazno zasnovo svojih spletnih strani.

(2) Organi zagotovijo povezljivost svojih informacij javnega značaja na spletu z nacionalnim namenskim portalom za objavo informacij iz določenega področja-

12. člen
(dostop do informacij za ljudi s posebnimi potrebami)

Predlog za javno razpravo od 19.1.-19.2.2016
E-naslov za komentarje: gp.mju@gov.si

Organ mora zagotoviti, da bodo informacije javnega značaja, ki jih posreduje v svetovni splet, dostopne tudi ljudem s posebnimi potrebami najmanj tako, da zagotovi dostopnost informacij javnega značaja na spletu tudi v izključno tekstovni obliki.

13. člen
(odločanja o dostopu v posebnih primerih)

Če organ prejme zahtevo za dostop do informacije javnega značaja, ki se nanaša na predkazenski ali kazenski postopek, in v postopku v tem času odloča drug pristojni organ, organ odloči o zahtevi na podlagi obrazloženega mnenja organa, ki v tem času odloča v postopku.

V. NAČIN POSREDOVANJA INFORMACIJ JAVNEGA ZNAČAJA

14. člen
(izbira oblike)

(1) Če se informacija javnega značaja nahaja tako v elektronski kot v fizični obliki, lahko prosilec sam izbere obliko, v kateri želi dobiti informacijo.

(2) Če se informacija javnega značaja nahaja samo v elektronski ali samo v fizični obliki in organ razpolaga s tehnološkimi zmogljivostmi za potrebno pretvorbo, lahko prosilec sam izbere obliko, pri čemer mu organ zaračuna materialne stroške pretvorbe iz elektronske v fizično obliko ali pretvorbe fizične oblike v elektronsko obliko skladno z zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi.

15. člen
(vpogled v prostorih organa)

(1) Če želi prosilec vpogled v zahtevano informacijo javnega značaja, mu pooblaščen oseba organa v času uradnih ur ali v predhodno dogovorjenem času med organom in prosilcem, omogoči vpogled v prostorih organa.

(2) Pooblaščen oseba iz prejšnjega odstavka mora prosilcu omogočiti vpogled v zahtevano informacijo v primernem prostoru ter mu za to dati na voljo dovolj časa.

VI. STROŠKI POSREDOVANJA INFORMACIJ JAVNEGA ZNAČAJA

16. člen
(načini posredovanja informacij)

- (1) Organ zaračuna prosilcu informacij javnega značaja stroške za posredovanje informacij:
- posredovanje prepisa, fotokopije ali nosilca elektronskega zapisa zahtevane informacije, pri čemer se kot prepis šteje izdelava kakršnegakoli dvojnika s tehničnimi sredstvi,
 - pretvorbo informacije iz elektronske v fizično obliko, če se informacija nahaja izključno v elektronski obliki, prosilec pa želi informacijo prejeti v fizični obliki,
 - pretvorbo informacije iz fizične v elektronsko obliko, če se informacija nahaja izključno v fizični obliki, prosilec pa želi informacijo prejeti v elektronski obliki,
 - poštnino za pošiljanje po pošti.
- (2) Organ ne zaračuna stroškov:
- za vpogled v dokumente, ki ne terja izvajanja delnega dostopa,
 - za telefonsko posredovanje informacij,
 - za posredovanje informacij po elektronski pošti, če ne gre hkrati za primere iz tretje alineje prejšnjega odstavka,
 - za posredovanje informacij s pomočjo telefaksa, ki skupaj ne presegajo petih strani.

Predlog za javno razpravo od 19.1.-19.2.2016
E-naslov za komentarje: gp.mju@gov.si

(3) Organ posreduje informacije glede na tehnične pripomočke, s katerimi razpolaga.

17. člen
(enotni stroškovnik)

Cene materialnih stroškov za storitve posredovanja informacij javnega značaja so (brez DDV):

1. ena stran fotokopije formata A4 0,06 eura,
2. ena stran fotokopije formata A3 0,13 eura,
3. ena stran fotokopije večjega formata 1,25 eura,
4. ena stran barvne fotokopije formata A4 0,63 eura,
5. ena stran barvne fotokopije formata A3 1,25 eura,
6. elektronski zapis na eni zgoščenci CD 2,09 eura,
7. elektronski zapis na eni zgoščenci DVD-R 2,92 eura,
8. elektronski zapis na enem USB ključku, tržna cena glede na kapaciteto pomnilnika,
9. pretvorba ene strani dokumenta formata A4 iz elektronske v fizično obliko 0,13 eura,
10. pretvorba ene barvne strani dokumenta formata A4 iz elektronske v fizično obliko 1,25 eura,
11. pretvorba ene strani dokumenta formata A4 iz fizične v elektronsko obliko 0,08 eura,
12. pretvorba ene barvne strani dokumenta formata A4 iz fizične v elektronsko obliko 0,13 eura,
13. poštnina za pošiljanje informacij po pošti skladno z veljavnim cenikom za poštno storitve.«.

18. člen
(način plačila stroškov)

(1) Prošilec plača stroške posredovanja ob prejemu zahtevanih informacij. Organ izda prosilcu račun, iz katerega mora biti razvidna specifikacija stroškov v skladu s to uredbo.

(2) Če organ ugotovi, da bodo stroški posredovanja informacij presegli 80 eurov (z vključenim DDV), lahko od prosilca zahteva vnaprejšnji polog. Po posredovanju informacij organ obračuna dejansko nastale stroške in prosilcu izda račun skladno s prvim odstavkom. Če polog presega dejanske stroške, organ prosilcu ob posredovanju informacije vrne presežni znesek. Če pa dejansko nastali stroški presegajo znesek vnaprejšnjega pologa, prosilec razliko plača skladno s prvim odstavkom tega člena.

(3) Organ lahko določi, da mora prosilec plačati stroške posredovanja informacij najkasneje v petnajstih dneh od prejema računa ali zahtevka za položitev pologa.

(4) Organ zaradi ekonomičnosti ne zaračuna stroškov posredovanja informacij, ki ne presegajo 20 eurov (z vključenim DDV).

(5) Določba prejšnjega odstavka ne velja, kadar mejne stroške pri ponovni uporabi zaračuna arhiv, muzej ali knjižnica ali kadar organ zaračuna mejne stroške posredovanja informacij skupaj s ceno ponovne uporabe.

VII. DRUGA VPRAŠANJA V ZVEZI S POSREDOVANJEM INFORMACIJ JAVNEGA ZNAČAJA

19. člen **(delni dostop)**

(1) Če dokument ali njegov del le delno vsebuje informacije iz 5.a in 6. člena zakona, se šteje, da jih je mogoče izločiti iz dokumenta, ne da bi to ogrozilo njegovo zaupnost, če jih je mogoče:

1. na kopiji fizično odstraniti, prečrtati, trajno prekriti ali drugače napraviti nedostopne, če gre za dokument v fizični obliki;
2. v kopiji zbrisati, kodirati, blokirati, omejiti oziroma drugače napraviti nedostopne, če gre za dokument v elektronski obliki.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se šteje, da informacije iz dokumenta ni mogoče izločiti, če bi bilo tako izločeno informacijo mogoče razbrati iz drugih informacij v dokumentu.

(3) Če se prosilcu omogoči vpogled v zahtevano informacijo v prostorih organa, se mu v primeru delnega dostopa omogoči vpogled v kopijo dokumenta, ki jo organ pripravi skladno s prvim odstavkom tega člena.

VIII. ZARAČUNAVANJE STROŠKOV IN CENE TER DRUGI POGOJI PONOVNE UPORABE INFORMACIJ JAVNEGA ZNAČAJA

20. člen **(zaračunljivost ponovne uporabe)**

(1) Organi lahko za ponovno uporabo informacij v skladu z 21. členom te uredbe zaračunavajo mejne stroške. Mejni stroški so stroški, ki jih ima organ neposredno s pripravo in posredovanjem kopije informacije javnega značaja za prosilca.

(2) Organi za katere je to izjemoma dovoljeno na podlagi zakona ter knjižnice, muzeji in arhivi, lahko za ponovno uporabo informacij zaračunavajo ceno ponovne uporabe, največ v znesku kot določata 22. in 23. člen te uredbe.

(3) Tudi kadar ni izrecno določeno, se določbe tega poglavja, ki veljajo za ponovno uporabo informacij javnega značaja knjižnic in muzejev smiselno uporabljajo za ponovno uporabo arhivskega gradiva arhivov.

21. člen **(mejni stroški, povezani s ponovno uporabo)**

(1) Organ za ponovno uporabo informacij zaračuna mejne stroške v skladu z določbami VI. poglavja o zaračunavanju materialnih stroškov na podlagi enotnega stroškovnika iz 17. člena te uredbe oziroma VIII. poglavja te uredbe.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka, arhivi, muzeji in knjižnice kot zavezanci za ponovno uporabo, zaračunavajo mejne stroške pri izračunu katerih lahko kot upravičene stroške upoštevajo stroške razširjanja podatkov, to je predvsem stroške reprodukcije (na primer dodatni izvod USB ključka), stroške obdelave oziroma priprave naročila, stroške dostave in stroške posebnih zahtev (na primer priprava in formatiranje podatkov na zahtevo, digitalizacija).

(3) V primeru, da arhivi, muzeji in knjižnice zaračunavajo mejne stroške za posredovanje podatkov za ponovno uporabo v skladu s prejšnjim odstavkom, morajo te stroške določiti z internimi predpisi. Stroškovniki morajo biti objavljeni v okviru kataloga iz 2. člena te uredbe z navedbo, da se uporabljajo v postopkih ponovne uporabe po zakonu, ki ureja dostop do informacij javnega značaja.

22. člen
(cena ponovne uporabe)

(1) Organ, ki skladno z zakonom lahko zaračunava ceno ponovne uporabe, enkrat letno oblikuje ceno ponovne uporabe informacij javnega značaja v pridobitne namene tako, da pri izračunu upošteva ceno razpolaganja z zahtevanimi informacijami javnega značaja, delež ponovne uporabe v pridobitne namene glede na celoten obseg predvidene uporabe in v tej uredbi določene omejitve.

(2) Cena ponovne uporabe, ki jo organ zaračuna posameznemu prosilcu, se določi glede na pričakovano število zainteresiranih prosilcev za ponovno uporabo v pridobitne namene ob upoštevanju obsega njihove ponovne uporabe. Ne glede na število zainteresiranih prosilcev in obseg njihove ponovne uporabe oziroma kadar tega ni mogoče ugotoviti brez nesorazmernih stroškov ali naporov, lahko organ posameznemu prosilcu zaračuna največ dvajsetino cene, oblikovane skladno s prvim odstavkom.

(3) Če pravice intelektualne lastnine na informaciji javnega značaja pripadajo v določenem deležu tudi tretjim osebam, organ oblikuje ceno samo za delež, ki ne pripada tretjim osebam.

23. člen
(cena ponovne uporabe za knjižnice, muzeje in arhive)

(1) Ne glede na določbe prejšnjega člena, knjižnice, muzeji in arhivi oblikujejo ceno ponovne uporabe informacij oziroma gradiva tako, da pri izračunu upoštevajo ceno razpolaganja z zahtevanimi informacijami javnega značaja ali z zahtevanim arhivskim gradivom, delež ponovne uporabe (za katerekoli namene) glede na celoten obseg predvidene uporabe in v tej uredbi določene omejitve.

(2) Cena ponovne uporabe, ki jo organ zaračuna posameznemu prosilcu, se določi glede na pričakovano število zainteresiranih prosilcev za ponovno uporabo ob upoštevanju obsega njihove ponovne uporabe. Ne glede na število zainteresiranih prosilcev in obseg njihove ponovne uporabe oziroma kadar tega ni mogoče ugotoviti brez nesorazmernih stroškov ali naporov, lahko organ posameznemu prosilcu zaračuna največ dvajsetino cene, oblikovane skladno s prvim odstavkom.

24. člen
(cena razpolaganja)

(1) Ceno razpolaganja z informacijo javnega značaja sestavljajo stroški zbiranja, priprave, razmnoževanja in razširjanja podatkov, ki sestavljajo informacijo javnega značaja, pri čemer se ločeno upoštevajo stroški vzpostavitve in stroški vzdrževanja uporabnosti informacije javnega značaja, ki obsegajo:

- amortizacijo potrebnih prostorov in opreme, ki se v pretežni meri uporabljajo za upravljanje s podatki;
- stroški nujno potrebnih storitev v zvezi z obdelavo podatkov (informacijske rešitve, zunanje obdelave podatkov in podobno);
- neposredni stroški dela javnih uslužbencev v zvezi z obdelavo podatkov.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se glede informacij javnega značaja, ki temeljijo na podatkih, s katerimi organ razpolaga že daljše časovno obdobje, vendar najmanj pet let, kot stroški vzpostavitve upoštevajo stroški vzdrževanja uporabnosti informacije javnega značaja in morebitni stroški informatizacije podatkov v zadnjih petih letih.

3) Ne glede na določbe prvega odstavka ceno razpolaganja z informacijami javnega značaja knjižnic in muzejev ali arhivskega gradiva sestavljajo tudi stroški hrambe in stroški pridobitve pravic.

(4) Če zahtevana informacija javnega značaja predstavlja samo določen delež podatkov glede katerih organ izračuna ceno razpolaganja, ali če se določen delež podatkov zaradi posredovanja v svetovni splet ne zaračunava, se upošteva pri izračunu sorazmeren delež te cene.

Predlog za javno razpravo od 19.1.-19.2.2016
E-naslov za komentarje: gp.mju@gov.si

(5) Če prosilec zahteva informacijo javnega značaja s stalnim ažuriranjem, se pri izračunu upoštevajo stroški vzpostavitve in stroški vzdrževanja za obdobje koledarskih let, v katerih prosilec zahteva ažuriranje. V nasprotnem primeru se pri izračunu upoštevajo stroški vzpostavitve in stroški vzdrževanja v zadnjem koledarskem letu.

25. člen
(delež ponovne uporabe)

(1) Delež ponovne uporabe za zaračunljive pridobitne namene se izračuna kot sorazmerni del seštevka uporabe v uradnih postopkih in za druge javne naloge, ponovne uporabe v nepridobitne namene in nezaračunljive pridobitne namene ter zaračunljive pridobitne namene.

(2) Delež ponovne uporabe pri knjižnicah, muzejih in arhivih se izračuna kot sorazmerni del seštevka uporabe v uradnih postopkih in za druge javne naloge ter ponovne uporabe za katerekoli namene.

(3) Delež celotne ponovne uporabe lahko znaša največ 50 odstotkov.

(4) Če deleža iz prvega ali drugega odstavka tega člena ni mogoče določiti brez nesorazmernih stroškov ali naporov, se kot delež iz prvega odstavka upošteva 20 odstotkov, kot delež iz drugega odstavka pa 50 odstotkov..

26. člen
(plačilo mejnih stroškov v zvezi s ponovno uporabo)

(1) Če je organ prosilcu že zaračunal stroške v zvezi z dostopom do informacij javnega značaja, organ prosilcu istih stroškov ne sme zaračunati še enkrat glede ponovne uporabe.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka, organ zaračuna mejne stroške posredovanja, če so nastali ponovno iz upravičenih razlogov ali zaradi krivde prosilca

(3) Kadar organ prosilcu zaračuna ceno ponovne uporabe, lahko od prosilca zahteva vnaprejšnje plačilo odmerjene cene in posreduje informacije javnega značaja za ponovno uporabo na podlagi dokazila o plačilu odmerjene cene in morebitnih mejnih stroškov za posredovanje informacij.

27. člen
(javna objava in evidenca v zvezi s podeljevanjem izključnih pravic)

(1) Evidenca podeljenih izključnih pravic ponovne uporabe vsebuje za vsako izključno pravico naslednje podatke:

- naziv organa, ki je podelil pravico izključne uporabe;
- navedbo informacije javnega značaja, za katero je podeljena pravica izključne uporabe;
- ime oziroma naziv ter stalno prebivališče oziroma sedež osebe, ki ji je podeljena pravica izključne uporabe;
- razloge za podelitev pravice izključne uporabe;
- ceno in druge pogoje, pod katerimi je podeljena pravica izključne uporabe;
- datum podelitve pravice izključne uporabe;
- datume rednih preverjanj potrebnosti podelitve pravice izključne uporabe;
- datum prenehanja pravice izključne uporabe.

(2) Organ objavi na svoji spletni strani in posreduje pritožbenemu organu podatke iz prejšnjega odstavka v roku 15 dni po dokončnosti podelitve pravice izključne uporabe.

IX. LETNA POROČILA ORGANOV

Predlog za javno razpravo od 19.1.-19.2.2016
E-naslov za komentarje: gp.mju@gov.si

28. člen
(vsebina letnega poročila)

Letno poročilo iz 37. člena zakona mora vsebovati:

1. naziv in sedež organa;
2. oznako leta, na katero se poročilo nanaša;
3. število vloženih zahtev za dostop oziroma za ponovno uporabo informacij javnega značaja;
4. število ugodenih zahtev za dostop oziroma za ponovno uporabo informacij javnega značaja vključno z navedbo morebitne zaračunljivosti in pogojev (cena in drugi pogoji);
5. število zavrnjenih zahtev za dostop oziroma za ponovno uporabo informacij javnega značaja z navedbo razlogov za vsako zavrnitev;
6. število vloženih pritožb in izdanih odločb po pritožbah z opisom odločitve ter z navedbo razlogov za sprejeto odločitev v primeru ponovne odklonitve razkritja informacije;
7. število sproženih upravnih sporov zoper dokončne odločbe ter v primeru molka organa;
8. število in seznam prejetih sodnih odločb, s katerimi je bilo ugodeno tožbi prosilca v upravnem sporu, vključno z navedbo razlogov, na katerih temelji odločitev sodišča;

Prehodne in končne določbe

29. člen

Organi morajo svoje kataloge informacij javnega značaja, vključno z novimi metapodatkovnimi opisi podatkovnih zbirk in evidenc iz 2. člena te uredbe, prilagoditi najkasneje do 31.12.2016.

Z dnem pričetka uporabe te uredbe prenehajo veljati stroškovniki sprejeti na podlagi tretjega odstavka 19. člena Uredbe o posredovanju in ponovni uporabi informacij javnega značaja (Uradni list RS, št. 76/05, 119/07 in 95/11).

30. člen

(1) Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 8. maja 2016.

(2) Z dnem pričetka uporabe te Uredbe, preneha veljati Uredba o posredovanju in ponovni uporabi informacij javnega značaja (Uradni list RS, št. 76/05, 119/07 in 95/11).

OBRAZLOŽITEV

I. UVOD

1. Pravna podlaga (besedilo, vsebina zakonske določbe, ki je podlaga za izdajo uredbe)

Pravno podlago za prenovitev Uredbe o posredovanju in ponovni uporabi informacij javnega značaja predstavlja 32. člen Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (Uradni list RS, št. 102/15; v nadaljevanju: ZDIJZ-E), ki določa, da mora Vlada po uveljavitvi ZDIJZ-E uskladiti Uredbo o posredovanju in ponovni uporabi informacij javnega značaja (uradni list RS št. 76/05, 119/07 in 95/11; v nadaljevanju: Uredba).

Evropski parlament je spremembe direktive o ponovni uporabi informacij javnega sektorja potrdil junija 2013 (Direktiva 2013/37/EU). Poglavitni cilj ZDIJZ-E je prenos določb Direktive 2013/37/EU o spremembi Direktive 2003/98/ES o ponovni uporabi informacij javnega sektorja, torej v skladu z evropskim pravnim redom zagotoviti pravico do enostavne in učinkovite ponovne uporabe prosto dostopnih informacij javnega značaja ali drugih prosto dostopnih gradiv s področja kulture kateremukoli zainteresiranemu uporabniku. Namen direktive je spodbuditi večje odpiranje podatkov, s katerimi razpolagajo organi javnega sektorja ter vplivati na povečanje obsega ponovne uporabe pri zainteresiranih subjektih in s tem k dodatnemu razmahu digitalnega gospodarstva.

Z zakonskimi spremembami, ki se bodo pričele uporabljati štiri mesece po uveljavitvi zakona (8. maja 2016), bodo v režim ponovne uporabe vključeni tudi muzeji, knjižnice in arhivi, vendar le v zvezi s tistim prosto dostopnim gradivom, na katerem nobena tretja oseba ni imetnik pravic intelektualne lastnine. Navedene institucije bodo zavezane nuditi predvsem ponovno uporabo gradiva, na katerem nobena oseba nima avtorskih pravic in je torej v javni domeni. V zvezi z gradivom, na katerem so institucije imetniki pravic intelektualne lastnine, bo režim pravil za ponovno uporabo pričel veljati, če se bo institucija odločila ponuditi gradivo za ponovno uporabo (diskrecijska pravica). Za kulturne ustanove bodo v primerjavi z drugimi organi javnega sektorja tudi sicer veljala nekatera privilegirana pravila (predvsem glede zaračunavanja).

Predpogoj za ponovno uporabo je, da gre za javno dostopne podatke javnega sektorja. Kadar gre torej za prosto dostopne podatke, je splošno pravilo, ki ga vzpostavlja spremenjena direktiva, da organi ne morejo več zaračunavati cene ponovne uporabe (kot je veljalo do sedaj na podlagi režima, ki ga je vzpostavila Direktiva EU iz leta 2003 in je bil prenesen v ZDIJZ leta 2005) temveč praviloma zgolj t.i. mejne stroške. Skladno z možnostjo uveljavitve izjeme, ZDIJZ-E predvideva, da bodo lahko izjemoma zaračunali ceno za ponovno uporabo (tako kot je to veljalo do sedaj) tisti organi, ki za izvajanje javnih nalog ne dobijo dovolj sredstev iz proračuna in tako znatni del prihodkov za pokrivanje stroškov za izvajanje javnih nalog pridobivajo z drugih virov ter institucije s področja kulture: muzeji, knjižnice in arhivi.

2. Rok za izdajo uredbe, določen z zakonom

Rok za izdajo uredbe je en mesec od uveljavitve ZDIJZ-E (prehodna določba 32. člen).

3. Splošna obrazložitev predloga uredbe, če je potrebna

3.1. Določbe glede implementacije Direktive iz 2013

Slovenija je direktivo iz 2003 leta 2005 prenesla v ZDIJZ tako, da organi za ponovno uporabo v nepridobitne namene niso mogli zaračunati cene ponovne uporabe, torej sorazmernega dela stroškov, ki jih je imel organ s pridobivanjem podatkov, vzpostavitvijo in vzdrževanjem evidence itd. Dodatno organ cene za ponovno uporabo ni mogel zaračunati (čeprav bi šlo za pridobitni namen), tudi kadar

Predlog za javno razpravo od 19.1.-19.2.2016
E-naslov za komentarje: gp.mju@gov.si

gre za ponovno uporabo podatkov za namene informiranja, zagotavljanja svobode izražanja, kulture in umetnosti ter uporabe informacij s strani medijev.

Podrobnejša pravila za določanje cene so bila predpisana v Uredbi o posredovanju in ponovni uporabi informacij javnega značaja (Uradni list RS, št. 76/05, 119/07 in 95/11; v nadaljevanju: Uredba). Iz njih izhaja, da organ enkrat letno oblikuje ceno ponovne uporabe informacij javnega značaja v pridobitne namene tako, da pri izračunu upošteva:

- ceno razpolaganja z zahtevanimi informacijami javnega značaja,
- delež ponovne uporabe v pridobitne namene glede na celotni obseg predvidene uporabe in
- pričakovano število zainteresiranih prosilcev za ponovno uporabo v pridobitne namene ob upoštevanju obsega njihove ponovne uporabe.

V skladu z ZDIJZ-E je kot splošno pravilo, ki ga uveljavlja predlog uredbe, da lahko organi v zvezi s ponovno uporabo informacij zaračunavajo zgolj t.i. mejne stroške. Pri tistih organih, ki izjemoma lahko zaračunavajo ceno za ponovno uporabo, je zaračunavanje v predlogu uredbe zasnovano na enaki metodologiji kot v veljavni uredbi (določbe VIII. poglavja predloga uredbe). Za nove zavezanca, to je muzeje, knjižnice in arhive, pa so predvidena določena privilegirana pravila (npr. 23. člen predloga uredbe).

3.2. Drugo

Predlog Uredbe določa tudi enotni stroškovnik zaračunavanja materialnih stroškov za posredovanje informacij javnega značaja (17. člen predloga uredbe). V skladu s 35. členom ZDIJZ, namreč vlada po predhodnem mnenju Informacijskega pooblaščenca predpiše enotni stroškovnik, v skladu s katerim organi, ki odločajo o dostopu, zaračunavajo stroške iz 34. člena ZDIJZ. Delno se spreminja tudi vsebina člena, ki zadeva »način plačila stroškov«, predvsem zaradi uskladitve z ZDIJZ-E (spremenjena določa drugega odstavka 34. člena ZDIJZ), ki po novem določa, da organi iz razlogov ekonomičnosti ne zaračunavajo stroškov do višine 20 evrov (prej 10 evrov).

V skladu s spremembo 4. točke 10. člena ZDIJZ se obveznost proaktivne transparentnosti poleg javnih naročil razširja tudi na javne razpise in druge oblike sofinanciranja iz državnega in občinskih proračunov. Navedeno podrobneje urejajo določbe 10. člena predloga uredbe.

Ker je bila z ZDIJZ-E črtana določba do tedaj veljavnega drugega odstavka 8. člena ZDIJZ, v skladu s katerim je bilo predvideno vzdrževanje s strani Ministrstva za javno upravo na svetovnem spletu t. i. centralnega kataloga informacij javnega značaja (v nadaljevanju: CKIJZ), je potrebno določbe o CKIJZ črtati tudi v uredbi. Z ZDIJZ-E se je obveznost voditi aplikacijo CKIJZ črtala, aplikacija se je ukinila, obveznosti v zvezi s katalogom informacij javnega značaja posameznega organa, ki jih mora ta objavljati na svojih spletnih straneh, pa veljajo še naprej, pri tem, da so bili v zvezi z določbami o katalogu opravljeni nekateri redakcijski popravki in nekatere določbe bolj jasno zapisane, poleg tega se še večji poudarek daje metapodatkovnim zapisom o glavnih javnih evidencah in informatiziranih zbirkah podatkov, ki jih vodi posamezni organ.

Predlog uredbe predvideva črtanje členov v zvezi s pogoji ponovne uporabe (glej 26. člen veljavne uredbe) iz razloga, ker so se navedene določbe prenesle v zakon.

Črta se tudi določba glede vsebine letnega poročila po ZDIJZ, ki se nanaša na sporočanje seznama nosilcev javnih pooblastil in izvajalcev javnih služb iz svoje pristojnosti, saj je navedeno funkcijo v celoti prevzel register zavezancev za informacije javnega značaja (RZIIZ), ki ga vodi AJPEŠ.

4. Predstavitev presoje posledic za posamezna področja, če te niso mogle biti celovito predstavljene v predlogu zakona

/

II. VSEBINSKA OBRAZLOŽITEV PREDLAGANIH REŠITEV

A) Metodologija zaračunavanja za ponovno uporabo

1. Mejni stroški

V skladu z ZDIJZ-E je kot splošno pravilo, ki ga uveljavlja predlog uredbe, da lahko organi v zvezi s ponovno uporabo informacij zaračunavajo zgolj t.i. mejne stroške.

Interpretacijo "mejnih stroškov" je podala Komisija v t.i. *Smernicah o priporočenih standardnih licencah, podatkovnih zbirkah in zaračunavanju za ponovno uporabo dokumentov* (v nadaljnjem besedilu: Smernice Komisije).¹ Iz Smernic Komisije v zvezi z metodo zaračunavanja mejnih stroškov izhaja, da je mejne stroške mogoče opredeliti kot stroške, ki so **neposredno povezani z reprodukcijo dodatnega izvoda dokumenta in z dajanjem tega izvoda na voljo ponovnim uporabnikom** ter so potrebni za izvedbo teh postopkov. Višina nadomestil se lahko še dodatno razlikuje glede na uporabljeno metodo razširjanja (izven spleta / na spletu) ali glede na format podatkov (digitalni/nedigitalni).

Pri posredovanju informacij na podlagi zahteve po ZDIJZ (tako zahteve za dostop kakor tudi zahteve za ponovno uporabo) je lahko **v skladu z dosedanjim režimom** (ZDIJZ, Uradni list RS, št. 51/06 – uradno prečiščeno besedilo, 117/06 – ZDavP-2, 23/14, 50/14 in 19/15 – odl. US) v skladu s 34. členom in 25. členom veljavne uredbe organ prosilcu zaračunal **materialne stroške posredovanja** informacij, ki so nastale neposredno na podlagi tega, ker mora organ zato, da omogoči dostop oziroma ponovno uporabo, za prosilca pripraviti oziroma mu posredovati podatke (delni dostop, kopiranje, pošiljanje in podobno). Navedeno v predlogu uredbe urejata 20. in 21. člen na način, da ohranjata režim zaračunavanja stroškov v zvezi s ponovno uporabo informacij, kot je veljal do sedaj (torej **praviloma je mogoče zaračunati zgolj materialne stroške**) pri tem, da se te stroške označi z novim terminom, ki ga je uvedel ZDIJZ-E po zgledu Direktive 2013 – **»mejni stroški«**. Nekoliko drugače se v drugem in tretjem odstavku 21. člena predloga uredbe ureja zaračunavanje mejnih stroškov za nove zavezance s področja kulture (knjižnice, muzeje in arhive), pri katerih se skladno s priporočili Komisije² v zgoraj navedenih Smernicah v okviru zaračunavanja mejnih stroškov, lahko upoštevajo tudi stroški razširjanja podatkov, to je predvsem stroške reprodukcije (na primer dodatni izvod USB ključka), stroške obdelave oziroma priprave naročila, stroške dostave in stroške posebnih zahtev (na primer priprava in formatiranje podatkov na zahtevo, digitalizacija). V primeru, da arhivi, muzeji in knjižnice morajo zaračunavanje teh stroškov določiti z internimi predpisi. Stroškovniki morajo biti objavljeni v okviru kataloga informacij javnega značaja z navedbo, da se uporabljajo v postopkih ponovne uporabe po ZDIJZ.

2. Zaračunavanje cene za ponovno uporabo

Pri tistih organih, ki izjemoma lahko zaračunavajo ceno za ponovno uporabo, je zaračunavanje v predlogu uredbe zasnovano na enaki metodologiji kot v veljavni uredbi (določbe VIII. poglavja

¹ Smernice o priporočenih standardnih licencah, podatkovnih zbirkah in zaračunavanju za ponovno uporabo dokumentov (UL EU C 240, 24.7.2014, str. 1, objavljeno na: [http://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/HTML/?uri=CELEX:52014XC0724\(01\)&from=EN](http://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/HTML/?uri=CELEX:52014XC0724(01)&from=EN)

² Komisija navaja, da se pri izračunu nadomestil lahko za upravičene stroške štejejo: infrastruktura (stroški razvoja, vzdrževanja programske opreme, vzdrževanja strojne opreme in povezljivosti, v mejah tega, kar je potrebno za zagotavljanje dostopa do dokumentov in njihove ponovne uporabe), reprodukcija (stroški dodatnega izvoda DVD-ja, ključa USB, kartice SD itd.), obdelava (embalažni material, priprava naročila), svetovanje (telefonski pogovori in izmenjava e-poštnih sporočil s ponovnimi uporabniki, stroški zagotavljanja storitev strankam), dostava (poštni stroški) in posebne zahteve (stroški priprave in formatiranja podatkov na zahtevo).

Predlog za javno razpravo od 19.1.-19.2.2016
E-naslov za komentarje: gp.mju@gov.si

predloga uredbe). Za nove zavezance, to je muzeje, knjižnice in arhive, pa so predvidena določena privilegirana pravila (npr. 23. člen predloga uredbe).

V tem smislu pripravljavec predloga uredbe zasleduje namen, da se tudi pravila zaračunavanja cene za ponovno uporabo, kot so določena v veljavni uredbi, v novi ureditvi čim bolj ohranijo (pri izračunu se upoštevajo cena razpolaganja z zahtevanimi informacijami javnega značaja, delež ponovne uporabe, pričakovano število zainteresiranih prosilcev za ponovno uporabo ob upoštevanju obsega njihove ponovne uporabe) ob upoštevanju specifik za nove zavezance, to je muzeje, knjižnice in arhive. Medtem, ko je pri organih, ki padejo pod izjemo iz prve alineje drugega odstavka spremenjenega 34.a člena ZDIJZ, zaračunavanje cene še vedno dopustno zgolj v primeru pridobitnega namena ponovne uporabe, je pri **knjižnicah, muzejih in arhivih** zaračunavanje predvideno v vseh primerih ponovne uporabe (torej pri ponovni uporabi ne glede na namen).

Veljavna uredba določa merila oziroma sestavine za oblikovanje cene ponovne uporabe informacij javnega značaja, ki jih prevzema tudi predlog uredbe. Organ določi ceno ponovne uporabe tako, da pri izračunu upošteva:

- ceno razpolaganja z zahtevanimi informacijami javnega značaja, ki jo sestavljajo:
 - o stroški vzpostavitve informacije javnega značaja
 - o stroški vzdrževanja uporabnosti informacije javnega značaja
- delež ponovne uporabe v pridobitne namene glede na celoten obseg predvidene uporabe in v uredbi določene omejitve;
- da posameznemu prosilcu ne sme zaračunati več kot dvajsetine tako oblikovane cene.

Pri knjižnicah, muzejih in arhivih pa se bo cena ponovne uporabe oblikovala zelo podobno, z razliko, da se bo upošteval delež celotne ponovne uporabe (torej za kakršnekoli namene oziroma ne glede na namen).

- **Cena razpolaganja - stroški vzpostavitve in stroški vzdrževanja**

Stroški vzpostavitve informacije javnega značaja obsegajo stroške zbiranja, priprave, razmnoževanja in razširjanja podatkov, ki sestavljajo informacijo javnega značaja. Pri izračunu se upoštevajo:

- **amortizacija potrebnih prostorov in opreme**, ki se v pretežni meri uporablja za upravljanje s podatki;
- **stroški nujno potrebnih storitev v zvezi z obdelavo podatkov** obsegajo vse stroške storitev (informacijske rešitve, zunanje obdelave podatkov in podobno) in z opravljanjem storitev povezanimi nabavami blaga (npr. pisarniški material); pri izračunu se upoštevajo dejanske vrednosti javnih naročil za blago in storitve;
- **neposredni stroški dela javnih uslužbencev v zvezi z obdelavo podatkov**, ki obsegajo t.i. druge bruto plače za tipična delovna mesta in druge stroške, povezane z obdelavo podatkov, ki so del informacije javnega značaja (npr. funkcionalno usposabljanje in podobno).

Ker je pri nekaterih javnih evidencah, ki obstajajo že desetletja ali celo stoletja (vendar pa obvezno več kot pet let), običajno nemogoče izračunati stroške vzpostavitve, Uredba določa, da se lahko v takih primerih kot stroški vzpostavitve upoštevajo stroški vzdrževanja uporabnosti informacije javnega značaja, še dodatno in morebitni stroški informatizacije podatkov v zadnjih petih letih.

Stroški vzdrževanja uporabnosti informacije javnega značaja obsegajo stroške ažuriranja, razmnoževanja in razširjanja podatkov, ki sestavljajo informacijo javnega značaja.

Pri izračunu se upoštevajo:

- **amortizacija potrebnih prostorov in opreme**, ki se v pretežni meri uporablja za upravljanje s podatki;
- **stroški nujno potrebnih storitev v zvezi z obdelavo podatkov** obsegajo vse stroške storitev (informacijske rešitve, zunanje obdelave podatkov in podobno) in z opravljanjem storitev povezanimi nabavami blaga (npr. pisarniški material); pri izračunu se upoštevajo dejanske vrednosti javnih naročil za blago in storitve v posameznem koledarskem letu; v izračunu se ne

Predlog za javno razpravo od 19.1.-19.2.2016
E-naslov za komentarje: gp.mju@gov.si

upoštevajo sredstva za dodatni razvoj oziroma širitev informacijskih sistemov oziroma podatkov, ki sestavljajo informacijo javnega značaja;

- **neposredni stroški dela javnih uslužbencev v zvezi z obdelavo podatkov**, ki obsegajo t.i. druge bruto plače za tipična delovna mesta in druge stroške, povezane z obdelavo podatkov, ki so del informacije javnega značaja (npr. funkcionalno usposabljanje in podobno).

Če prosilec zahteva informacijo javnega značaja s stalnim ažuriranjem, se pri izračunu upoštevajo stroški vzpostavitve in stroški vzdrževanja za obdobje koledarskih let, v katerih prosilec zahteva ažuriranje. V nasprotnem primeru pa se pri izračunu poleg stroškov vzpostavitve upoštevajo samo stroški vzdrževanja v zadnjem koledarskem letu.

Kar zadeva stroške vzpostavitve in vzdrževanja, bodo lahko **knjižnice, muzeji in arhivi** dodatno, zaradi specifičnosti gradiva, ki ga hranijo, upoštevali kot upravičene stroške tudi stroške hrambe in pridobitve pravic.

- **Delež ponovne uporabe**

Informacije javnega značaja ne nastanejo zaradi potreb ponovne uporabe in če potreba po upravljanju s takšnimi informacijami preneha, jih organi tudi niso dolžni vzdrževati samo zaradi ponovne uporabe. Skladno s tem pa se na prosilce ne more v celoti prenesti cene obstoja informacij javnega značaja, temveč se zaračuna zgolj ustrezni delež skupnega zneska.

Ker organi, ki izjemoma lahko zaračunavajo ceno ponovne uporabe (razen knjižnic, muzejev in arhivov), slednjo lahko zaračunavajo zgolj za primere t.i. »zaračunljive pridobitne ponovne uporabe«, se kot upravičeni delež upošteva t.i. delež ponovne uporabe za zaračunljive pridobitne namene, ki se izračuna kot sorazmerni del seštevka uporabe v uradnih postopkih in za druge javne naloge (npr. glede na statistiko poizvedb po podatkih), ponovne uporabe v nepridobitne namene in nezaračunljive pridobitne namene ter zaračunljive pridobitne namene. Z Uredbo je izrecno predpisano, da delež celotne ponovne uporabe lahko znaša največ petdeset odstotkov. Uredba za primere, ko deleža za »zaračunljive pridobitne namene« ni mogoče določiti brez nesorazmernih stroškov ali naporov, določa, da se kot delež ponovne uporabe za zaračunljive pridobitne namene upošteva 20 odstotkov (t.i. normirani delež ponovne uporabe za zaračunljive pridobitne namene).

Delež ponovne uporabe pri knjižnicah, muzejih in arhivih se skladno s predlogom uredbe izračuna kot sorazmeren del seštevka uporabe v uradnih postopkih in za druge javne naloge ter ponovne uporabe za kakršnekoli namene (drugi odstavek 25. člena uredbe). Predlog uredbe za primere, ko deleža celotne ponovne uporabe ni mogoče določiti brez nesorazmernih stroškov ali naporov, določa, da se kot delež ponovne uporabe upošteva 50 odstotkov (t.i. normirani delež ponovne uporabe; četrti odstavek 25. člena predloga uredbe).

- **Delež posameznega prosilca**

Organ lahko glede na pričakovano število prosilcev določi, da vsak prosilec plača le določen del cene ponovne uporabe, da bi se tako preprečilo prekomerno zaračunavanje oziroma prekomerno povračilo investicije v obstoj informacije javnega značaja. S tem namenom predlog uredbe določa zgornjo mejo, do katere je mogoče vložek v informacijo javnega značaja zaračunati posameznemu prosilcu. Tako organ posameznemu prosilcu ne sme zaračunati več kot dvajsetine tako oblikovane cene.

B) Določbe glede metapodatkov za evidence in zbirke podatkov – opisi evidenc, zbirk podatkov in drugih pomembnejših vsebinskih sklopov (dopolnjeni 3. odstavek 2. člena)

V uvodnih določbah Direktive 2013/37/EU je navedeno, da bi morali organi javnega sektorja, kjer je izvedljivo in ustrezno, zaradi olajšanja ponovne uporabe dokumente dati na voljo v odprtih in strojno berljivih formatih skupaj z njihovimi metapodatki, z največjo stopnjo natančnosti in ločljivosti, v obliki, ki zagotavlja interoperabilnost.

Predlog za javno razpravo od 19.1.-19.2.2016
E-naslov za komentarje: gp.mju@gov.si

V skladu z novim 7. odstavkom 3.a člena ZDIJZ izraz metapodatek pomeni informacije, ki opisujejo zbirko podatkov in storitve v zvezi s podatki ter omogočajo njihovo iskanje, evidentiranje in uporabo. Šteje se, da metapodatki po tem ali drugem zakonu predstavljajo uradno besedilo iz upravnega področja v smislu zakona, ki ureja avtorsko in sorodne pravice. Ponovna uporaba metapodatkov je brezplačna in prosta.

Uredba o posredovanju in ponovni uporabi informacij javnega značaja (Ur.l. RS št. 76/05, 119/07 in 95/2011), v 2. členu, že vsebuje določbe glede metapodatkov za spletno objavo podatkov oziroma podatkovnih zbirk v okviru kataloga informacij javnega značaja. Spremembe iz predloga Uredbe skladno z uveljavljenimi standardi ustrezno dopolnjujejo veljavna določila glede metapodatkovnih opisov za evidence in zbirke podatkov. Tako naj bi po dopoljnjeni ureditvi kot izhaja iz predloga Uredbe, metapodatkovni opisi obsegali naslednje podatke o podatkovnih virih:

- naziv institucije
- naziv zbirke podatkov
- področje (šifrant)
- opis vsebine
- pravne podlage
- ključne besede (Eurovoc deskriptorji),
- območje na katerega se vsebovani podatki nanašajo,
- dostopnost podatkov (podatki niso javno dostopni, podatki so javno dostopni in na voljo za dostop in ponovno uporabo, na voljo je spletni vpogled v podatke, podatki so objavljeni kot odprti podatki)
- morebitni posebni pogoji za uporabo oziroma ponovno uporabo
- morebitni pogoji glede zaračunavanja cene za ponovno uporabo
- internetni naslov za dostop/vpogled podatkov
- internetni naslov do odprtih podatkov (strojno berljivi format)
- datum nastanka
- pogostnost osveževanja podatkov (šifrant: stalno, dnevno, tedensko, dvotedensko, mesečno, četrletno, polletno, letno, po potrebi, neredno, ni načrtovano)
- obliko zapisa,
- jezik zapisa (v skladu z ISO639-2)
- opis morebitne povezanosti (odvisnosti) podatkov z drugimi javnimi evidencami oziroma podatkovnimi zbirkami, oziroma navedbo, da ni takšne povezave.
- odgovorna oseba (skrbnik zbirke podatkov) z elektronskim naslovom

Pod navedbo: »območje, na katerega se vsebovani podatki nanašajo« je mišljen podatek o tem, ali se informacije zbirajo za vso državo, ali zgolj na ravni občine ali pa podrobnejši geografski prostorski obseg. Kar zadeva jezik zapisa, mora biti zapis v skladu s standardom *ISO639-2*.

Predlog uredbe določa, da morajo organi metapodatke objavljati v okviru kataloga informacij javnega značaja, takoj po vzpostavitvi portala odprtih podatkov pa na tem portalu pri tem, da se v katalogu objavi spletna povezava na navedeni portal.

D) Proaktivna objava informacij javnega značaja iz javnih razpisov in drugih oblik sofinanciranj (predlog novega 13. člena Uredbe)

Navedene spremembe so povezane s spremembo 4. točke 10. člena ZDIJZ in sicer tako, da se obveznost proaktivne transparentnosti poleg javnih naročil nanaša tudi na javne razpise, pri čemer gre za javne razpise, ki zadevajo dodeljevanje sredstev, subvencij in posojil iz državnega ali občinskih proračunov. Gre za zajem javnih razpisov ali drugih oblik sofinanciranj, ki se izvajajo na podlagi določb Pravilnika o postopkih za izvrševanje proračuna Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 50/07, 61/08, 99/09 – ZIPRS1011 in 3/13); cca 80 odstotkov javnih razpisov se izvaja na tej podlagi. V nekaj členih Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 14/13 – popr., 101/13 in 55/15 – ZFisP; členi 106. f do 106 l) in na tej podlagi izdanem podzakonskem aktu (Uredba o postopku, merilih in načinih dodeljevanja sredstev za spodbujanje razvojnih programov in prednostnih nalog (Uradni list RS, št. 56/11) pa se pripravljajo specifični javni razpisi. Gre dejansko za dodeljevanje kakršnihkoli »sredstev«, vključno s sredstvi za spodbujanje razvojnih programov ter prednostnih nalog države. Problem javnih razpisov je predvsem neenotna praksa, in sektorsko različni

Predlog za javno razpravo od 19.1.-19.2.2016
E-naslov za komentarje: gp.mju@gov.si

pristopi, ki povzročajo na eni strani breme tistim, ki se na razpise prijavljajo ko tudi večja korupcijska tveganja na ravni države, zaradi pomanjkanja transparentnosti v samem postopku. Veljavne pravne podlage pa ne določajo enotnih minimalnih standardov glede proaktivne transparentnosti celotnega postopka. Omenjeni predpisi določajo zgolj obvezno objavo javnih razpisov kot takih v Uradnem listu RS oziroma uradnem glasilu občine.

Določba 10. člena predloga uredbe predpisuje minimalne vsebine, ki jih bo vsak organ, ki razpisuje programe ali dodeljuje sredstva na podlagi javnih razpisov ali drugih oblik sofinanciranj iz proračunov, moral objaviti: javni razpis in razpisno dokumentacijo, dokumente, iz katerih je razvidno imenovanje članov komisije za izvedbo postopka javnega razpisa, dokumente, iz katerih je razviden seznam prejemnikov sredstev z navedbo višine sredstev, dokumentacijo, iz katere je razvidno zaključno poročilo posameznega prejemnika o poteku in rezultatih porabljenih sredstev. V primeru sklenitve neposredne pogodbe po ZJF (106j člen), torej brez javnega razpisa, se objavi informacije javnega značaja iz podpisane pogodbe.